

[Riishøj]

den retter man så, man gennemfører en lovgivning, der gør det nødvendigt at inddrage tjenesteydelser. Men man opdager utilsigtede konsekvenser, og så ændrer man lovgivningen. Det er sket i mange andre tilfælde i den danske lovgivning.

Per Stig Møller (KF):

Det er klart, at det er meget væsentligt, at hele udvalget har været enig om det her forslag, og det er også væsentligt, at vi er enige, når vi slutter og stemmer ved tredjebehandlingen.

Men jeg synes også, vi må lære af erfaringen fra 1986, at vi ikke skal komme i en situation, hvor vi om to år skal til at se på en ændring én gang til. Derfor synes jeg, det er relevant og vigtigt, at udenrigsministeren gør opmærksom på – han skal jo til sin tid administrere loven – at vi ikke skal have en ny censurinstans, for den har vi ikke oprettet, og den har vi ikke bevilget penge til i det lovforslag, vi har bedt ministeren om at fremsætte.

Jeg vil gøre opmærksom på bemærkningerne til lovforslaget om den norske bestemmelse, for det er jo den norske bestemmelse, vi simpelt hen har taget:

»Den norske undtagelsesbestemmelse tillader ind- og udførsel af bl.a. film, video, plader og kassetter. I praksis antages det imidlertid, at handel med disse produkter begrænser sig som følge af FN's opfordring til kulturel boykot af Sydafrika.«

Jeg går ud fra, at den enighed, vi har om den norske model, også må betyde, at vi ikke vil indføre specielle censurinstanser. Hvor skulle vi oprette dem? Under hvilket ministerium? Og hvilket arbejde skal de have?

Derfor håber jeg, at vi kan være enige om også at følge den norske forståelse af den bestemmelse, vi har overført til den danske lovgivning, for ellers kan vi komme i den situation, at vi får en ny hovsæløsning om to år.

Annette Just (FP):

Jeg har et spørgsmål til udenrigsministeren: Er det ikke korrekt, at EF's udenrigsministre har besluttet at gøre det nemmere for Warszawa-pagtlønde at handle med EF, når de lempet med hensyn til menneskerettighederne, således at hvis Ungarn har et bedre system, der ligner vores vestlige, kan vi også have større handel med det og give det større lån?

Er det ikke korrekt af mig at sige, at så må der også være et lighedstegn med hensyn til vores boykot af Sydafrika? Når det lemper sine love, som vi var imod, så lempet vi også vores restriktioner.

Synes Folketinget virkelig, at det er nok bare at sige: Så lad os da få en enkelt information, for vi erkender, at det var helt hen i vejret også at have det med?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan bekræfte over for fru Annette Just, at vi i EF forsøger at få etableret en form for sammenhæng mellem viljen til økonomisk samarbejde med det enkelte østeuropæiske land og det pågældende lands opfyldelse af en række af de krav, vi stiller til bl.a. menneskerettigheder. Det vil vel være logisk at sige, at noget lignende skal gøre sig gældende i et tilfælde som Sydafrika.

Uden at vi her skal begynde på en lang diskussion om situationen i Sydafrika, vil jeg nok ikke være enig med fru Annette Just i, at der er sket sådanne fremskridt, at det kunne begrunde vældige indrømmelser fra vores side. Vi kan håbe, at der gør det en dag. Det er jo det, der er hensigten med det hele.

Så vil jeg også for god ordens skyld sige til hr. Riishøj, da han åbenbart ikke rigtig hørte, hvad jeg sagde i første omgang, at dette forslag ikke ændrer den kulturboykot, der er vedtaget i FN, og som Danmark sammen med de andre nordiske lande har fulgt i en årrække og fortsat følger. Det ændrer ikke ved det.

Heller ikke det forhold, jeg har peget på, nemlig at film med den formulering, som er hentet fra den norske lov, selvfølgelig er omfattet af undtagelsesbestemmelsen. Det har man i Norge, og jeg tror da ikke, hr. Riishøj vil påstå, at Norge bryder med FN's kulturboykot.

Jeg har gjort opmærksom på de problemer, man ville løbe ind i, hvis man ville forsøge at trække grænsen mellem de forskellige typer film. Jeg nævnte »Pelle Erobreren«. Hr. Erik B. Smith kommer med et andet eksempel og siger: Jamen skal vi virkelig finde os i at få en film til Danmark, der beskriver forholdene i Sydafrika som ren idyl? Jamen hvem skulle bestemme det? Skulle vi have en censor siddende, der siger: »Det her er idyl af klasse A. Det vil vi ikke se. Det her har så store elementer af realiteter, at det kan vi sige er social og samfundsmæssig